



1. Referentie

Referentie	Cops, D. (2011). Delinquent gedrag bij Vlaamse jongeren. Een seksspecifieke benadering. <i>Panopticon</i> , 32, (1), 6-20.
Taal	Nederlands
ISBN - ISSN	/
Publicatievorm	Tijdschriftartikel

2. Abstract

De vaststelling dat jongens meer delinquent gedrag dan meisjes plegen is een algemeen aanvaard gegeven. Een neveneffect hiervan is dat traditioneel veel aandacht gegaan is naar delinquent gedrag door jongens, maar veel minder naar dat van meisjes. zowel het concrete uitzicht van deze verschillen als de mate waarin er mogelijke verschillen zijn in de voorspellende waarde van risicofactoren tussen jongens en meisjes blijken empirisch weinig onderbouwd. In deze bijdrage wordt op basis van de data van de eerste JOP-monitor, een representatieve steekproef bij 2503 Vlaamse 14- tot 25-jarigen, nagegaan in welke mate er van een verschil in de prevalentie van een reeks bevraagde delicten tussen jongens en meisjes. daarnaast wordt met behulp van een geselecteerde set van risicofactoren nagegaan of er verschillen zijn tussen jongens en meisjes in de mate waarin ze samenhangen met delinquent gedrag.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Delinquentie
Trefwoord(en)	Daderschap, etiologie, gender

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	/
Onderzoeker(s)	Diederik Cops Leuven Instituut voor Criminologie Faculteit Rechtsgeleerdheid, K.U.Leuven H. Hooverplein 10 3000 Leuven

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	1. Hoe verschil de kloof in de prevalentie van delinquentie tussen jongens en meisjes? 2. Welke verschillen en gelijkenissen zijn er in de determinanten van delinquent gedrag tussen jongens en meisjes?
Hypothesen	/

6. Methode

Onderzoeksmethode	Kwantitatieve gestandaardiseerde schriftelijke vragenlijst met gesloten vragen
-------------------	--

Onderzochte groep	2503 Vlaamse jongeren tussen 14 en 25 jaar, waarvan 1239 jongens en 1189 meisjes.
Bereik	Vlaanderen

7. Resultaten

Prevalentie kloof in delinquent gedrag	De algemene prevalentie bleek doorheen de leeftijd anders te lopen voor jongens dan voor meisjes: op de leeftijd van 14 jaar was dit verschil relatief beperkt, maar daarna nam deze prevalentie bij meisjes geleidelijk af, terwijl deze bij jongens eerst sterk piekte op de leeftijd van 18-19 jaar en vervolgens geleidelijk afnam. De kloof in prevalentie werd ook voor de zes delicten (zwartrijden, vandalisme, diefstal, drugverkoop, wapendracht en fysiek geweld) afzonderlijk geanalyseerd. Ten eerste bleek dat deze kloof bij alle delicten sterke werd met het ouder worden. Ook bleek hieruit dat deze kloof vooral bij de zwaardere delicten het meest uitgesproken was, bij zwartrijden en diefstal was er in de jongste leeftijdsgroep (14 tot 17 jaar) geen verschil tussen jongens en meisjes.
Determinanten van delinquent gedrag	De mogelijke invloed van drie groepen factoren werd onderzocht, waarbij telkens de analyses voor jongens en meisjes afzonderlijk werden uitgevoerd: 1. ouderlijke factoren: hieruit bleek dat een slechte band met moeder en het hebben van gescheiden ouders enkel bij jongens de kans op delinquent gedrag verhogen, bij meisjes is er geen effect. De algemene invloed van deze variabelen is echter beperkt. 2. schoolfactoren: hier bleek ook een verschil tussen beide geslachten, waarbij een slechte relatie met leerkrachten bij jongens delinquent gedrag voorspelde, terwijl bij meisjes enkel schools falen samenhang met een hogere kans op delinquent gedrag. 3. vrijetijdsgelateerde factoren bleken in beide groepen de grootste verklaringswaarde te hebben, maar ook hier werden verschillen tussen de groepen gevonden. Het behoren tot een delinquente peergroep hing weliswaar in beide groepen met een hogere kans op delinquent gedrag samen, maar dit effect bleek sterker bij jongens te zijn. hetzelfde gaat op voor het hebben van een extern vrijetijdspatroon, dat ook bij jongens sterker leek samen te hangen met delinquent gedrag dan bij meisjes. 4.

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/